

035027

Repertoriumnummer 2018/10296
Datum van uitspraak 24 december 2018
Rolnummer 2016/AR/2270

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

 Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest
- Intellectuele eigendom

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B1
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001301264-0001-0012-01-01-1

2016/AR/2270

BVBA REVILAX, met vennootschapszetel gevestigd te 3680 Neeroeteren, Kokkelstraat 15 en ingeschreven in de kruispuntbank van ondernemingen onder nr. 0453.236.953;

appellante,

vertegenwoordigd door mr. Myrthe Maes loco mr. Joris De Roo, advocaat te 3001 Leuven (Heverlee), Ubicenter, Philipssite 5 (ref.: 15.8347>1/JDR/MYM/mym);

tegen het vonnis van de voorzitter van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen, thans de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, zetelend zoals in kort geding, van 28 september 2016, aldaar gekend onder nr. A.R. A/15/12776;

tegen:

1. Geïntimeerde 1

handeldrijvende onder de benaming "ASIENTO", [redacted]
ingeschreven in de kruispuntbank van ondernemingen onder nr. 0731.417.612;

verschenen in persoon en bijgestaan door mr. Benny Backx, advocaat te 2300 Turnhout, Campus Blairon 427 (ref.: 1503044);

2. Geïntimeerde 2

handeldrijvende onder de benaming "TOMCARE", [redacted]
[redacted] en ingeschreven in de kruispuntbank van ondernemingen onder nr. 0538.919.825;

vertegenwoordigd door mr. Stijn Roels loco mr. Anthony Mallego, advocaat te 9300 Aalst, Parklaan 233 (ref.: REVILAX / VANDENECKER);

3. Geïntimeerde 3

verschenen in persoon en bijgestaan door mr. Guy Hevaert, advocaat te 3960 Bree, Bocholterstraat 14 (ref.: 01511229);

geïntimeerden,

1. De feiten

De feitelijke gegevens die ten grondslag liggen aan de vordering van de appellante kunnen worden samengevat als volgt:

- De appellante produceert en verkoopt relaxzetels op maat.
- Volgens de appellante produceert de eerste geïntimeerde, een voormalig werknemer, zetels die een auteursrechtelijke inbreuk uitmaken op haar zetels. De tweede geïntimeerde, ook een voormalig werknemer van de appellante, zou deze zetels verdelen. De derde geïntimeerde, oprichter van de appellante, zou op de markt stoelen presenteren die sterke gelijkenissen vertonen met of identiek zijn aan haar zetels.

2. De voorafgaande rechtspleging

2.1. Het bestreden vonnis van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen (thans de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen), zetelend zoals in kort geding, van 28 september 2016:

- verklaart de vordering van de appellante om te horen vaststellen dat de geïntimeerden een auteursrechtelijke inbreuk plegen op haar zetels door gelijkaardige zetels op de markt te brengen, alsook dat ze zich schuldig maken aan oneerlijke handelspraktijken en hen te bevelen de inbreuk makende zetels van de markt terug te roepen en te vernietigen, alsook een inventaris van de verkochte zetels bij te brengen, alles onder verbeurte van een dwangsom, toelaatbaar maar ongegrond;
- veroordeelt de appellante tot de kosten van het geding.

2.2. De appellante tekent tegen dit vonnis hoger beroep aan bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof op 22 november 2016.

3. De standpunten in hoger beroep

3.1. De appellante vordert in haar op 16 oktober 2017 ter griffie neergelegde conclusies:

- het hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren;
- het bestreden vonnis te hervormen en opnieuw recht doende;
- te zeggen voor recht dat de geïntimeerden door het produceren en verdelen van de zetelmodellen Medilax en Mozart met een identiek design, een inbreuk plegen op haar

auteursrechten en zodoende artikel XI.165 WER schenden;

- te zeggen voor recht dat de begeleidende omstandigheden waarmee de geïntimeerden de technische werking en het design van de zetels als ook de specifieke diensten en wijze van verkoop kopiëren strijdig zijn met de eerlijke handelspraktijken en zodoende een inbreuk maken op de artikelen VI.94, VI.95 en VI.97, 2° en 6° en VI.104 WER;
- aan de geïntimeerden de staking te bevelen van elke economische activiteit die een inbreuk uitmaakt op de beroepsbelangen van de appellante en daarmee artikel VI.104 WER schendt, alsook van elke handelspraktijk die strijdig is met de artikelen VI.94, VI.95 en VI.97, 2° en 6° WER onder verbeurte van een dwangsom van 10.000,00 EUR per dag dat ze dergelijke met de eerlijke handelspraktijken strijdige activiteit uitoefenen;
- in het bijzonder aan de eerste geïntimeerde de onmiddellijke staking te horen bevelen van de productie en verdeling van de inbreuk makende relaxzetels, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000,00 EUR per zetel;
- aan de geïntimeerden de onmiddellijke staking te bevelen van de productie en verdeling van elke inbreuk makende zetel, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000,00 EUR per zetel;
- aan de geïntimeerden te bevelen om elke inbreuk makende zetel uit het handelsverkeer terug te roepen en definitief te verwijderen en het passend bewijs hiervan aan de appellante over te maken binnen een maand na uitspraak van het arrest onder verbeurte van een dwangsom van 10.000,00 EUR per dag vertraging en per niet uit het handelsverkeer gehaalde zetel;
- de geïntimeerden te bevelen elke namaakzetel in hun bezit op eigen kosten te vernietigen binnen veertien dagen na het tussen te komen arrest en het passend bewijs hiervan aan de appellante over te maken onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 EUR per dag vertraging en per niet vernietigde zetel;
- de eerste geïntimeerde te bevelen een inventaris op te maken van alle geproduceerde zetels en alle verkochte zetels binnen een maand na het uit te spreken arrest onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 EUR per dag vertraging;
- de geïntimeerden te bevelen een lijst over te maken van alle (rechts)personen aan wie ze één of meerdere inbreuk makende zetels verkocht hebben binnen een maand na het uit te spreken arrest onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 EUR per dag vertraging;
- de geïntimeerden solidair en in *solidum*, de ene bij gebreke van de andere, te veroordelen tot de kosten van beide aanleggen.

3.2. De eerste geïntimeerde vordert in zijn op 2 november 2017 ter griffie neergelegde conclusies:

- het hoger beroep toelaatbaar maar ongegrond te verklaren;
- het bestreden vonnis te bevestigen;
- de appellante te veroordelen tot de kosten van het geding.

3.3. De tweede geïntimeerde vordert in zijn op 16 november 2017 ter griffie neergelegde conclusies:

- het hoger beroep toelaatbaar maar ongegrond te verklaren;
- het bestreden vonnis te bevestigen;
- de appellante te veroordelen tot de kosten van het geding.

3.4. De derde geïntimeerde vordert in zijn op 30 november 2017 ter griffie neergelegde conclusies:

- het hoger beroep toelaatbaar maar ongegrond te verklaren;
- het bestreden vonnis te bevestigen;
- de appellante te veroordelen tot de kosten van het geding;
- ondergeschikt, in zoverre het hof slechts één rechtsplegingsvergoeding toekent aan de geïntimeerden samen, akte te nemen van het incidenteel beroep, dit toelaatbaar en gegrond te verklaren en de appellante te veroordelen tot het betalen van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding van 4.320,00 EUR per aanleg aan alle geïntimeerden samen.

4. Beoordeling

4.1. De tijdigheid, de regelmatigheid en de toelaatbaarheid van het hoger beroep

Het hof heeft kennis genomen van de door de wet vereiste processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder het bestreden vonnis, waarvan geen akte van betekening voorligt, en stelt vast dat door de appellante tegen dat vonnis tijdig, regelmatig naar vorm en op toelaatbare wijze hoger beroep werd aangetekend bij haar op 22 november 2016 ter griffie van het hof neergelegd verzoekschrift tot hoger beroep.

4.2. De grond van de betwisting

4.2.1. De auteursrechtelijke bescherming van de zetels Medilax en Mozart

4.2.1.1. De appellante laat haar vordering steunen op artikel XI.165 WER.

Ze bestrijdt het oordeel van de eerste rechter dat haar zetels niet voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking komen omdat niet zou zijn voldaan aan de voorwaarden daartoe. Anders dan de eerste rechter oordeelt, meent de appellante dat haar zetels Medilax en Mozart getuigen van een intellectuele inspanning waarbij keuzes werden gemaakt waardoor ze een individueel en oorspronkelijk karakter verkrijgen, die getuigt van de persoonlijkheid van de auteur.

4.2.1.2. Bij arrest van 1 december 2011, in de zaak C-145/10 Painer, oordeelt het Hof van Justitie dat het auteursrecht slechts kan gelden met betrekking tot materiaal dat oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan. Een intellectuele schepping is een eigen schepping van de auteur wanneer zij de uitdrukking vormt van diens persoonlijkheid. Dat is het geval wanneer de auteur bij het maken van het werk zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzen. (zie ook: Cass., 31 oktober 2013, www.cass.be)

Bijkomende voorwaarden zijn er niet: zo moet het werk noch nieuw zijn, noch beantwoorden aan een artistiek criterium. Een basisvereiste is dat de auteur over een keuzemogelijkheid beschikt. Is er geen keuzemogelijkheid of is ze banaal, voor de hand liggend of louter toevallig, dan is iedereen verplicht dezelfde weg te bewandelen, zodat niemand een persoonlijke stempel op de productie kan plaatsen.

4.2.1.3. De bewijslast van het oorspronkelijk karakter van het werk rust bij de appellante. Het volstaat daartoe dat zij een of meerdere (al dan niet oudere) werken van hetzelfde genre voorlegt en beknopt beschrijft waaruit, naar haar oordeel, de originaliteit blijkt.

De geïntimeerden kunnen het tegenbewijs leveren door voorlegging van minstens één anterioriteit (waaruit blijkt dat het werk waarvan de auteursrechtelijke bescherming wordt betwist, alle kenmerken van het oudere werk heeft overgenomen).

4.2.1.4. Anders dan de eerste rechter, is het hof van oordeel dat de appellante voldoet aan de op haar liggende bewijslast en dat het tegenbewijs te leveren door de geïntimeerden ontbreekt wat de zetel Medilax betreft.

Deze zetel van de appellante bezit wel degelijk de vereiste originaliteit. Weliswaar is de zetel samengesteld uit een geheel van kenmerken (verstelbare rugleuningen, ergonomische armleuningen, uitklapbare voetsteun, zakken aan de zijkant, wieltjes, afzonderlijk beweegbare hoofd- en voetsteun, uitstapsysteem) die elk afzonderlijk niet origineel zijn, maar die kenmerken zijn op dergelijke wijze samengesteld en uitgewerkt dat het resultaat wel degelijk blijkt geeft van een intellectuele inspanning van de auteur. Het gaat hier duidelijk om meer

dan alleen maar een idee, een stijl of genre, terwijl de vormgeving van de Medilax-zetel van de appellante beslist niet uitsluitend door functionele vereisten wordt bepaald. Die vormgeving is wel integendeel de uiting van de eigen visie van de auteur van de zetel van de appellante.

Meer bepaald wordt de Medilax-zetel van de appellante gekenmerkt door de hiernavolgende, van andere modellen afwijkende, elementen van vormgeving die aan de zetel een globale indruk geven die afwijkt van bestaande relaxzetels:

- een dubbele rugleuning, met zeer specifiek stikwerk, te weten, horizontaal ter hoogte van de lenden, links en rechts eindigend in een samengetrokken punt, van waaruit de stiksels schuin naar boven lopen naar de linker- en rechterbovenhoeken;
- de armsteunen, die voor 3/4 bezet zijn met mousse en op het einde afgewerkt zijn met een greep met elegante ronding, de overgang van het mousse gedeelte naar de greep is afgewerkt met fronsen en stiksels;
- de bekleding van de voetsteun die een geheel vormt met het zitvlak;
- één stiknaad aan de binnenkant van de armsteunen en dubbele stiknaden aan de buitenkant die gelijklopen met het uiteinde van de twee zakjes, die zich op elke zijkant van de zetels bevinden voor het opbergen van de afstandsbediening;
- fijn ijzerwerk onder het zitvlak dat zichtbaar wordt bij gebruik van het uitstapsysteem.

De geïntimeerden slagen er niet in om één ouder model van relaxzetel voor te leggen waarin de hierboven beschreven kenmerken op dezelfde wijze zouden verenigd zijn.

De omstandigheid dat de Medilax-zetel van de appellante, gegeven het feit dat het een voorwerp is met een gebruiksfunctie, ook te aanzien is als model, verandert niets aan het voorgaande. Onder toepassing van de Eenvormige Beneluxwet inzake Tekeningen en Modellen, kunnen modellen, ook al zijn zij niet gedeponereerd bij toepassing van deze wetgeving en genieten zij bijgevolg niet de bescherming die daaruit voortvloeit, toch auteursrechtelijk worden beschermd.

4.2.1.5. De hiervoor uiteengezette argumentatie geldt niet wat de zetel Mozart van de appellante betreft. Hier faalt de appellante te bewijzen dat deze over de vereiste originaliteit beschikt. De specifieke elementen die de appellante hier aanhaalt, maken de zetel niet oorspronkelijk en origineel. De globale indruk die deze zetel geeft, wijkt niet af van zetels die voorkomen op de door de appellante aan het hof voorgelegde lijst van resultaten die men bekomt indien men in "Google afbeeldingen" de zoekterm "relaxzetel" of "geriatische relaxzetels" invoert.

4.2.2. De titularis van de auteursrechten van de zetel Medilax

Krachtens artikel XI.170 WER wordt, tenzij het tegendeel is bewezen, eenieder als auteur aangemerkt wiens naam of letterwoord waarmee hij te identificeren is, als dusdanig op het werk wordt vermeld. Dit vermoeden geldt ook ten aanzien van rechtspersonen.

Het hof stelt vast dat niet betwist is dat de naam van de appellante vermeld is op de zetel Medilax waarvan de appellante de auteursrechtelijke bescherming inroept. Bij toepassing van voormeld artikel kan de appellante bijgevolg worden vermoed auteur te zijn van die zetel.

Het vermoeden van artikel XI.170 WER is een weerlegbaar vermoeden. De bewijslast van het tegendeel rust op de namaker die dit kan bewijzen door alle middelen van recht.

Het hof stelt vast dat de geïntimeerden alleen beweren dat de derde geïntimeerde de auteur zou zijn van de zetel, maar dat ze falen dit te bewijzen met objectieve stukken. Uit het feit dat de derde geïntimeerde zaakvoerder was van de appellante toen de zetel werd ontwikkeld en hij en/of zijn echtgenote zaakvoerders waren bij de appellante toen ze de zetels op de markt brachten, volgt niet het bewijs dat de derde geïntimeerde ook de auteur is van de betrokken zetel. De appellante dient bijgevolg de overdracht van de auteursrechten niet te bewijzen door een geschrift.

Het hof besluit dat bij gebrek aan weerlegging van het vermoeden van artikel XI.170 WER, de appellante als auteur van de Medilax-zetel moet beschouwd worden.

4.2.3. De namaak door de geïntimeerden

4.2.3.1. Er is sprake van namaak van zodra elementen of zelfs één van de elementen die de originaliteit van een werk uitmaken, worden overgenomen in een later werk. Bij de beoordeling van een eventuele daad van namaak moet eerder rekening gehouden worden met de punten van gelijkenis dan met de punten van verschil. Er moet worden uitgegaan van de globale indruk die wordt gewekt.

4.2.3.2. Uit de hierboven weergegeven beschrijving van de zetel Medilax en uit de door de appellante voorgelegde brochure van de zetel Asiento van de eerste geïntimeerde blijkt dat de oorspronkelijke kenmerken van de zetel van de appellante op *quasi* identieke wijze terug te vinden zijn bij de door de eerste geïntimeerde geproduceerde zetel en de door de tweede geïntimeerde verdeelde zetel en dat de totaalindruk van beide zetels gelijkend is.

De namaakzetel van de eerste geïntimeerde heeft ook een dubbele rugleuning met hetzelfde identiek stikwerk, ook de armsteunen bestaan voor 3/4 uit mousse en de greep van de armsteun heeft dezelfde vorm als die van de appellante, de overgang van het mousse gedeelte naar de greep van de namaakzetel is op dezelfde wijze afgewerkt met fronsen en stik-

sels, de zijzakken voor de afstandsbediening van de namaakzetels bevinden zich op dezelfde plaats en een fijn ijzerwerk is zichtbaar onder het zitvlak als de zetel zich in schuin opwaartse stand bevindt.

In de gegeven omstandigheden staat de namaak door de eerste geïntimeerde vast. Het feit dat de zetel Asiento van de eerste geïntimeerde niet volledig identiek is en één enkel verschil (andere plaats van de stiksels op de zijkant van de armsteunen) met de zetel van de appellante vertoont, verhindert de namaak niet.

4.2.3.3. De tweede geïntimeerde betwist niet dat hij de verdeler is van de zetel in kwestie. Hij maakt zich dan ook schuldig aan een inbreuk op de auteursrechten van de appellante. Een stakingsvordering kan krachtens artikel XVII.14 WER ook uitgevaardigd worden tegen diegene die de namaakproducten verkoopt, zelfs indien deze geen kwade trouw kan verweten worden. Daarbij is niet van belang dat de tweede geïntimeerde ook zetels van de appellante verkocht of dat de appellante de tweede geïntimeerde aanpreeft bij haar cliënteel.

4.2.3.4. Anders is het wat de derde geïntimeerde betreft. De appellante bewijst niet dat de deze van ver of van dichtbij met de productie, dan wel de verkoop van de betrokken namaakzetel te maken heeft. Het feit dat de derde geïntimeerde presentaties doet van relaxzetels, bewijst op zich niet dat die presentaties ook de zetel in kwestie betreffen.

4.2.3.5. Volgens de eerste geïntimeerde is er in hoofde van de appellante sprake van rechtsverwerking.

Van rechtsverwerking is er sprake wanneer iemand door toedoen van zijn eigen gedragingen een recht geheel of gedeeltelijk verliest omdat het verder uitoefenen ervan strijdig is met de voorheen door de betrokkene aangenomen houding. Rechtsverwerking valt samen met rechtsmisbruik. Aan de titularis van een recht die een gedrag heeft aangenomen dat objectief onverenigbaar is met de uitoefening van dit recht en aldus het rechtmatig vertrouwen heeft gewekt dit recht niet meer te zullen uitoefenen, kan de uitoefening van het bewuste recht worden ontzegd indien deze uitoefening kennelijk de grenzen van een normale uitoefening door een voorzichtig persoon te buiten gaat.

Dat laatste is hier niet het geval. Uit niets blijkt dat de appellante zich derwijze zou hebben gedragen dat de eerste geïntimeerde er rechtmatig kon op vertrouwen dat hij de zetel van de appellante zonder haar toestemming mocht kopiëren. Dat de appellante gedurende jaren zou hebben getolereerd dat de namaakzetel werd verkocht, wordt niet aangetoond.

4.2.4. De sanctie door de geïntimeerden

Krachtens artikel XI.165 WER heeft alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook te reproduceren of te laten reprodu-

ceren.

Uit wat voorafgaat volgt dat de eerste en de tweede geïntimeerde inbreuk hebben gepleegd op deze wetsbepaling door, zonder toestemming van de appellante, de namaakzetel te produceren, respectievelijk te verdelen.

Bijgevolg en gelet op het gebrek aan verweer wat de aard van de door de appellante gevorderde maatregelen betreft, worden deze opgelegd, zoals hierna bepaald.

4.2.5. De ongeoorloofde mededinging

De appellante laat haar vordering ook steunen op de beweerde ongeoorloofde mededinging door de geïntimeerden. Gelet op wat hiervoor werd uiteengezet gaat het hof niet in op de argumentatie die de appellante uiteenzet in zoverre ze de zetel Medilax betreft. In zoverre gesteund op de onrechtmatige mededinging kan de vordering van de appellante immers geen meerdere rechtsgevolgen hebben.

Wat de zetel Mozart aangaat, is het hof van oordeel dat er van een onrechtmatige mededinging geen sprake is. De stukken van de appellante falen te bewijzen dat de zetel die de appellante beschouwt als een slaafse nabootsing van haar zetel Mozart, door de geïntimeerden wordt aangeboden onder begeleidende omstandigheden die indruisen tegen de eisen van de eerlijke handelsgebruiken. Uit de gegevens die de appellante in haar conclusies aanhaalt en de stukken die ze voorlegt aan het hof, volgt dit bewijs niet.

5. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof:

- verklaart het hoger beroep van de appellante toelaatbaar en in de hiernavolgende mate gegrond;
- hervormt het bestreden vonnis wat de eerste en de tweede geïntimeerde betreft;
- oordeelt over de vordering van de appellante tegen de eerste en de tweede geïntimeerde opnieuw;

- verklaart de vordering van de appellante tegen de eerste en de tweede geïntimeerde toelaatbaar en gedeeltelijk gegrond;
- stelt vast dat zij een inbreuk hebben gepleegd / plegen op de auteursrechten van de appellante, meer bepaald door de productie en distributie van een zetel die namaak uitmaakt van de zetel Medilax van de appellante;
- beveelt de eerste en de tweede geïntimeerde een einde te stellen aan de inbreuk op de hierboven bedoelde auteursrechten van de appellante en verbiedt hen bijgevolg de hiervoor bedoelde zetel, alsook iedere andere zetel die met de zetel Medilax overeenstemt, nog te verdelen, dit onder verbeurte van een dwangsom ten bedrage van 10.000,00 EUR per vastgesteld nagemaakt exemplaar dat door hen nog wordt verdeeld vanaf de betekening van dit arrest;
- beveelt aan de eerste en de tweede geïntimeerde elke inbreuk makende zetel uit het handelsverkeer terug te roepen en definitief te verwijderen en het passend bewijs hiervan aan de appellante over te maken binnen de drie maanden na de betekening van dit arrest onder verbeurte van een dwangsom van 10.000,00 EUR per dag vertraging en per niet uit het handelsverkeer gehaalde zetel;
- beveelt de eerste en de tweede geïntimeerde elke namaakzetel in hun bezit op eigen kosten te vernietigen binnen de veertien dagen na de betekening van dit arrest en het passend bewijs hiervan aan de appellante over te maken binnen de dertig dagen na de betekening van dit arrest onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 EUR per dag vertraging en per niet vernietigde zetel;
- beveelt de eerste en de tweede geïntimeerde een inventaris op te maken van alle geproduceerde en verkochte zetels wat de eerste geïntimeerde betreft en van alle verkochte zetels wat de tweede geïntimeerde betreft binnen een maand na de betekening van dit arrest onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 EUR per dag vertraging;
- beveelt de eerste en de tweede geïntimeerde een lijst over te maken van alle (rechts)personen aan wie ze een of meerdere inbreuk makende zetels verkocht hebben binnen een maand na de betekening van dit arrest onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 EUR per dag vertraging;
- bevestigt het bestreden vonnis wat de derde geïntimeerde betreft;

- veroordeelt de eerste en de tweede geïntimeerde tot de kosten van de beide aanleggen van de appellante en vereffent deze aan haar zijde vastgestelde kosten als volgt:
 - de procedure in eerste aanleg:
 - o de rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: elk 1.440,00 EUR
 - de procedure in hoger beroep:
 - o de rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: elk 1.440,00 EUR
- veroordeelt de appellante tot de kosten van het hoger beroep van de derde geïntimeerde en vereffent deze aan diens zijde vastgestelde kosten als volgt:
 - o de rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: elk 1.440,00 EUR

Eventuele andere kosten worden geacht te zijn aangehouden bij gebrek aan opgave.

Op het ogenblik van de uitspraak van huidig arrest, waarover voorzitter M. BLEYENBERGH mede beraadslaagd heeft en die thans wettig verhinderd is en in de onmogelijkheid verkeert om dit arrest mede te ondertekenen, handelend volgens artikel 785 Ger. W., tekenen de raadsheer, dd. voorzitter en de andere raadsheer die mede hebben beraadslaagd en de griffier.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **VIERENTWINTIG DECEMBER TWEE-DUIZEND ACHTTIEN** door:

R. LYEN
H. COENEN
G. VELTMANS

raadsheer, dd. voorzitter
raadsheer
griffier

G. VELTMANS

H. COENEN

R. LYEN

